

VALSTYBĖS ĮMONĖ VIDAUS VANDENS KELIŲ DIREKCIJA

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai

2021-08- Nr. 2S-

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS VANDENŲ TRANSPORTO KODEKSO PAKEITIMO PROJEKTO

VĮ Vidaus vandens kelių direkcija teikia pastabas ir pasiūlymus dėl Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodekso (toliau - Kodeksas) 6, 13, 15, 16, 16¹, 18, 19, 41 straipsnių, penktojo ir septintojo skirsnio ir įstatymo priedo pakeitimo ir 21, 22, 22¹ straipsnių pripažinimo netekusiu galios įstatymo projekto:

1. 6 straipsnio 1 dalį siūlome išdėstyti taip:

„1. Vidaus vandenų keliai – laivybai tinkami upių, ežerų, dirbtinių vandens telkinių ir Lietuvos Respublikai priklausančios Kuršių marių dalies ruožai, kuriems yra nustatyti projektiniai vidaus vandenų kelių matmenys. Projektinius vidaus vandenų kelių matmenis, suderinus su Aplinkos ministerija, nustato susisiekimo ministras. Upėje, vidaus vandenų kelio reikmėms priskiriamas visas upės plotas, o ežeruose, dirbtiniuose vandens telkiniuose ir Kuršių mariose – 150 m pločio vandens paviršiaus juosta. Vidaus vandenų keliuose, kuriais praeina valstybės siena, turi būti laikomasi tarpvalstybinių susitarimų, reglamentuojančių vidaus vandenų laivybą.“

Tokią (ar panašią formuluotę) siūlytume todėl, kad: ne visi vidaus vandenų keliai (riboja finansinės ir techninės galimybės) yra eksploatuojami ir ženklinami navigaciniais kelio ženklais (jeigu nėra poreikio, pavyzdžiui siaurose upėse ir kanaluose), o laivyba galima ir neeksploatuojamuose vidaus vandenų keliuose; visuose vidaus vandenų keliuose netaikomos Aplinkos ministro nustatytos sąlygos dėl plaukiojimo (numatytos tik kai kurios išimties dėl keleto vandens kelių atkarpų), todėl plaukioti galima netaikant laikotarpio ir variklių galingumo apribojimo visomis plaukiojimo priemonėmis. Pagal įstatymo projekto iniciatorių siūlomą sąvoką būtų neaišku, ar tokios laisvesnės plaukiojimo sąlygos išliktų visuose vidaus vandenų keliuose ar tik tuose, kurie yra eksploatuojami (kai laivakelis pažymėtas navigaciniais ženklais arba laivakelis nurodytas locmano žemėlapiuose). Taip pat ir dėl techninių apžiūrų būtų neaiški situacija, jeigu išliktų sąlyga, kad techninės apžiūros laivams atliekamos tik tuo atveju, jeigu jie plaukioja paženklintuose vidaus vandenų keliuose (arba jeigu jie nurodyti locmano žemėlapiuose). Taip pat manytume, kad būtų tikslinga atkreipti dėmesį į tai, kad kai kurie vidaus vandenų kelių ruožai yra pasienyje ir nors ne visas deklaruojamas kelio plotis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, laivyba galima visame vandens kelyje (pavyzdžiui, Nemuno upė nuo Smalininkų iki Rusnės).

2. Siūlome atsakyti 6 straipsnio naujos 6 dalies, o atitinkama formuluote dėl kelių priežiūros, papildyti 6 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Vidaus vandenų kelius valdo, tvarko, prižiūri ir eksploatuoja vidaus vandenų kelių valdytojas, vadovaudamasis Vidaus vandenų kelių eksploatavimo taisyklėmis, kurias tvirtina susisiekimo ministras.“

Tai atitiktų ir situaciją, kai yra pasiūlyta panaikinti 23 straipsnį (jo 2 dalyje buvo nuoroda į Vidaus vandenų kelių eksploatavimo taisyklės. Šio punkto pagrindu yra patvirtintos Vidaus vandenų kelių eksploatavimo taisyklės). Vidaus vandenų kelių ženklavimo atvejais, kai juos inicijuoja savivaldybės ar piliečiai, būtų tikslinga numatyti šiose taisyklėse, arba, esant reikalui – Kodekse, kadangi ministro įsakymo gali nepakakti. Manome, kad ne visais atvejais navigacinius ženklus privalo statyti vidaus vandenų kelio valdytojas – suderinus su kelio valdytoju ir Lietuvos transporto saugos administracija, navigacinius ženklus galėtų turėti teisę ir pareigą statyti ir prižiūrėti savivaldybių, kurių teritorijoje ženklai įrengiami, administracijos, taip pat vidaus vandenų uostų, prieplaukų ar krantinių valdytojai. Vidaus vandenų kelio valdytojo pareiga statyti laivakelį ženklinančius ženklus (plūdriuosius – vandenyje, stacionarius – krante).

3. Atsižvelgiant į 2 pasiūlymo antrą dalį siūlome Kodekse numatyti straipsnio dalį (tai galėtų būti ir 21 str. 4 dalis) ir ją išdėstyta taip:

„Valstybinės reikšmės vidaus vandenų kelių laivakelių ribas ir padėtį Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklėse nurodytais plūdriaisiais ir kranto ženklais ženklina (arba laivakelio padėtį nustato locmano žemėlapiuose) valstybinės reikšmės vidaus vandenų kelių valdytojas ir informaciją apie tai pateikia Lietuvos transporto saugos administracijai.

Vidaus vandens telkiniuose, kuriuose yra vidaus vandenų keliai, navigacinius ženklus, nurodytus Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklėse turi teisę statyti, o juos pastačius – pareigą prižiūrėti, vidaus vandenų kelių valdytojai, savivaldybių administracijos ir šiuose vandens telkiniuose esančių uostų, prieplaukų ir krantinių valdytojai, suderinus su Lietuvos transporto saugos administracija (kai ženklus stato ne vidaus vandenų kelio valdytojas, ženklų įrengimo sąlygas būtina derinti ir su vidaus vandenų kelio valdytoju).

Ženkli, nurodyti Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklėse, suderinus su Lietuvos transporto saugos administracija gali būti statomi ir kituose vidaus vandens telkiniuose, už kurių pastatymą ir priežiūrą atsakingi juos pastatę asmenys.“

4. Siūlome 16³ straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir c papunkčiuose patikslinti reikalavimus dėl specialistų atitikimo ir juos išdėstyti taip:

„a) turi aukštąjį (arba jam prilygintą) technologijos mokslų studijų srities išsilavinimą;“
„c) turi ne mažesnę kaip trejų metų darbo patirtį vidaus vandenų transporto srityje;“

Manome, kad reikalavimas specialistui turėti universitetinį (arba jam prilygintą) išsilavinimą, pernelyg aukštas, o vienerių metų patirtis bendrai tik transporto srityje, pernelyg žemas.

5. Siūlome Kodekse vietoje sąvokos farvateris, naudoti sąvoką laivakelis, kuri naudojama Vidaus vandenų kelių eksploatavimo taisyklėse.

Generalinis direktorius

Vladimiras Vinokurovas